

РЕШЕНИЕ

№ 3550

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **788** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ и чл. 285, ал. 1, второ изречение от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по касационна жалба от Е. Д. М., изтърпяващ понастоящем наказание "лишаване от свобода" в Затвора - С., срещу Решение № 2706 / 19.04.2019 г. на Административен съд – София град, 64 състав, постановено по адм. д. № 10984 по описа на съда за 2018 г., с което е отхвърлен предявеният от М. иск с правно основание чл. 203 и сл. от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 284 от ЗИНЗС против Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за присъждане на сумата от 10 000 лева като обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, претърпени в резултат от незаконосъобразни действия на служители от Главна дирекция „Охрана“ към Министерство на правосъдието, за това, че на 05.10.2018 г. е престоял около час в съдебна зала, изчаквайки реда за неговото дело с белезници.

Касаторът излага твърдения за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Сочи, че е изпитал болки и страдания, стоейки в залата с белезници, както и че служителите на ГД

„Охрана“ противозаконно нарушават правата му, като го тормозят, унижават в неговите очи и го представят за виновен пред обществото. Иск се отменя на решението на едноличния състав на административния съд и произнасяне по съществото на спора с уважаване на предявения иск.

Ответникът по касация, Министерство на правосъдието, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли решението на едноличния състав на Административен съд – София град да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена в срок и от лице с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд – София град, като взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното решение на посочените касационни основания, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК след служебна проверка за допустимостта, валидността и съответствието на решението с материалния закон по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното решение е постановено в производство по чл. 203 и следващите от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 284 от ЗИНЗС, образувано по иск на Е. Д. М. против Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за присъждане на сумата от 10 000 лева като обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, претърпени в резултат от незаконосъобразни действия на служители от Главна дирекция „Охрана“ към Министерство на правосъдието, за това, че на 05.10.2018 г. е престоял около час в съдебна зала, изчаквайки реда за неговото дело с белезници.

За да отхвърли исковата претенция, административният съд е приел за недоказан по основание предявения иск.

Съгласно чл.845, ал.1 от ЗИНЗС, „Държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3“.

Разпоредбата на чл.3 от закона предвижда, че „осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение“, като за нарушение се смята и „поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност“.

Материалноправните предпоставки, необходими за ангажиране отговорността на държавата за вреди по реда на чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС се обуславят от кумулативното наличие на следния фактически състав:

1) незаконни действия, между изброените в чл.3 от ЗИНЗС, извършени от длъжностни лица на ответника, които представляват административна дейност по смисъла на специалните ЗИНЗС и ППЗИН;

2) реално претърпяна от ищеца вреда; и

3) пряка причинно - следствена връзка между незаконните действия/бездействия и вредата.

Касационният състав възприема установената от първоинстанционния състав фактическа обстановка и правните му изводи.

Приема за установено обстоятелството, че на процесната дата ищецът е бил конвоиран в СГС от служители на ответника и, че е престоял в съдебната зала в продължение на един час, докато изчака реда си за разглеждане на неговото дело. По време на проведеното заседание, по разпореждане на съда, белезниците са му били свалени.

В същото време, настоящият състав споделя и извода на първоинстанционния съд за липсата на доказателства за това, че белезниците са били пристегнати прекалено, както и за състоянието на ръцете на ищеца - болки, отеки, изтръпнали ръце, доколкото единственият свидетел на ищеца – неговия адвокат не споделя собствени впечатления и конкретни обстоятелства, а предава възпроизведени й от лицето твърдения.

Не се установява да е налице нарушение на Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност от служителите на ГД „Охрана“ към МП, утвърдени със Заповед № ЛС-04-1228 / 14.07.2017 г. на министъра на правосъдието.

Налице е конвоиране на лице, изтърпяващо наказание в места за лишаване от свободата, което е конвоирано до органите на съдебната власт по смисъла на чл.3, ал.1, т.2 от Правилата за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност от служителите на ГД „Охрана“ към МП.

Съгласно чл.26, ал.2, т.3 от тези правила, „белезниците на конвоираните лица се свалят само по разпореждане на председателя на съдебния състав“. Именно това е и станало в провереното на 05.10.2018 г. съдебно заседание в СГС, поради което няма незаконосъобразно действие от страна на служителите на ГД „Охрана“.

Не може да се счита за неоснователна употреба на помощни средства поставянето на белезници при конвоирането на лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода извън помещенията, определени за изтърпяване на такова наказание, доколкото същото е задължително с оглед осъществяване на охраната им и предотвратяване на възможност за бягство.

Спазването на конвойните правила, които служителите на Главна дирекция „Охрана“ са длъжни да съблюдават, не могат да се приемат и за тормоз, унизяване и представяне за виновен пред обществото.

Поради липса на доказателства за наличието на първите две предпоставки, а именно - незаконни действия, между изброените в чл.3 от ЗИНЗС, извършени от длъжностни лица на ответника, които представляват административна дейност по смисъла на специалните ЗИНЗС и ППЗИН, както и реално претърпени от ищеца вреди, изследваната на третия кумулативен елемент на фактическия състав е излишно.

При така установените факти, първоинстанционният съд е направил правилен и обоснован извод, че не е доказан съставът на отговорността по чл. 203 и сл. от АПК, вр. ЗОДОВ и чл. 285, ал. 1, второ изречение от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Поради съвпадане на крайният извод на настоящия касационен състав с този на първоинстанционния съд за отхвърляне на исковата претенция, касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а Решение № 2706 / 19.04.2019 г. на Административен съд – София град, 64 състав, постановено по адм. д. № 10984 по описа на съда за 2018 г. –

оставено в сила.

По тези съображения, касационният състав намира, че не се установяват твърдените в жалбата нарушения на първоинстанционния административен състав, представляващи касационни основания за отмяна на решението, и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр.чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 284 от ЗИНЗС, Административен съд София - град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2706 / 19.04.2019 г. на Административен съд – София град, 64 състав, постановено по адм. д. № 10984 по описа на съда за 2018 г., с което е отхвърлен предявеният от Е. Д. М. иск против Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за присъждане на сумата от 10 000 лева като обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, претърпени в резултат на незаконосъобразни действия на служители от Главна дирекция „Охрана“ към Министерство на правосъдието, за това, че на 05.10.2018 г. е престоял около час в съдебна зала, изчаквайки реда за неговото дело с белезници.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

2.

Членове: 1.